

Dag et:

Onsdag



LOKES GODE GERNINGER (LGG)

-3000

Mit navn er Loke, og jeg er en gud. Eller rettere: Jeg var en gud indtil i tirsdays. For der forviste Odin mig til menneskenes verden. I en elleveårig drengs skikkelse. Det er af flere forskellige grunde en ret uheldig situation.

For det første, så er en dødelig drengs krop grundlæggende ret svag. Jeg er ikke en af de stærkeste guder, men lige nu ligner mine ben tynde pinde, og min overkrop har cirka samme muskelmasse som et lille, udmarvet egern!



Guder bliver altid skabt i deres færdige skikkelse, så jeg har aldrig, før nu altså, prøvet at være et barn. Men det er åbenbart sådan her, Odin forestiller sig børneversionen af mig! Ondskabsfuldt!

FØR



FLOT, HØJT
HÅR

HORN

SEJ
SKÆGVÆKST

BREDE
SKULDRE

ARM-
MUSKLER



EFTER



MINDRE
FLOT HÅR

TYND
HALS

SPAGHETTI-
ARME

PINDE-
BEN

LILLE



HEIMDAL

Og for det andet, så er der mine falske forældre. Vagtguden Heimdal (som hader mig) og en rædselsvækkende jætte ved navn Hyrrokkin (hvis følelser, hvad mig angår,

jeg ikke aner noget om) er taget med for at optræde som min far og mor, mens jeg er på Jorden. Jeg er tvunget til at bo sammen med dem og gøre, hvad de siger. Jeg er dybt forfærdet over denne ydmygelse. Jeg er flere tusind år gammel! Jeg burde ikke have en fast sengetid! Jeg burde være fritaget for huslige pligter! Og man burde under ingen omstændigheder forvente af mig, at jeg lægger mit eget undertøj sammen!



For det tredje er jeg nødt til at udholde en elleveårig Thor, der lader til at more sig kosteligt ved at sætte sig på mit hoved og prutte. Det er muligt, at det burde være mig en trøst, at han er her og lider sammen med mig ... men det er svært at føle sig fortrøstningsfuld, når der er nogen, der prutter en i hovedet.

Jeg er Thor, numsetorden-guden!



I den tid, jeg skal være her på Jorden, er det blevet mig pålagt at skrive i den her dumme bog hver eneste dag. Det er for at bevise, at jeg er blevet en bedre version af mig selv og værdig til at bo i Asgård. Hvad det så end skal betyde.

Nu tænker du nok: *Loke, du er løgnens gud. Den største snydepels, der findes – hvorfor lyver du ikke bare, når du skriver i bogen, og siger, at du har været superartig hele måneden?*



Odin har desværre, i sin irriterende visdom, forudset denne mulighed. Det her er en magisk dagbog. Hvis jeg skriver noget, der er løgn, retter dagbogen det automatisk. Hvis jeg for eksempel skriver ...

JEG ER DEN MEST MAGTFULDE AF ALLE GUDERNE

! Rettelse: Nej, du er ej. Det er Odin. Du er en lille orm, hvis eneste sande evner er fysisk transformation og en snedig tankegang.

... får jeg et uforskammet svar som det her.

Så jeg må vælge: enten lyve og være tro mod min sande natur og blive irettesat af denne tilfældige dagbogsstemme eller fortælle den kedelige, usminkede og for det meste lidet flatterende sandhed.

**Rettelse: Jeg er ikke nogen tilfældig stemme.
Jeg er en simulering af selveste Odin.
Inklusive al hans visdom.**

!

Hvis du er så klog, så sig mig, hvilket tal jeg tænker på?

**Du tænker ikke på noget tal.
Du tænker: Odin stinker.**

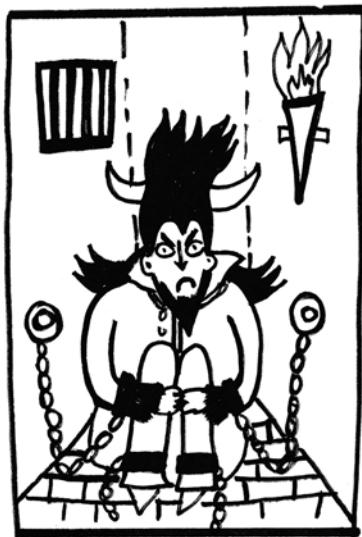
!

Okay. I så fald må jeg nok hellere være ærlig på de her sider. Det er aldrig for sent at prøve noget nyt.

Hele miseren begyndte med et spøgefuldt nummer, der involverede gudinden Sif, hendes lange, gyldne hår, en saks og en powernap i utide.

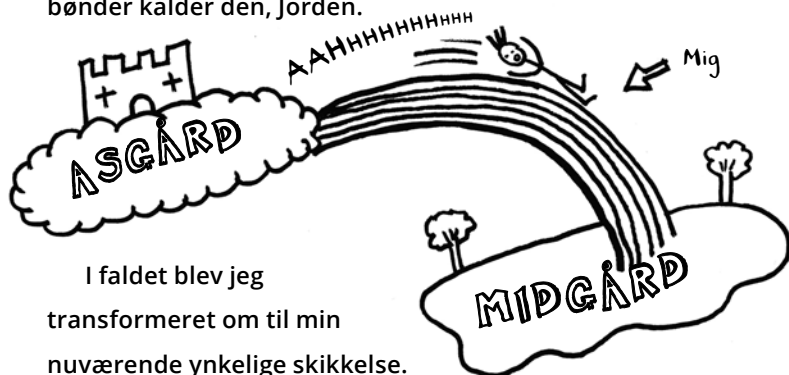
Jeg skal nok spare jer for detaljerne, men lad os bare sige, at ingen i Asgård forstår at sætte pris på en god spøg. Eller en klipning.

Inden jeg vidste af det, var jeg lagt i lænker, frataget mine guddommelige kræfter og spærret inde i fangekælderens, mens Odin overvejede, hvordan jeg skulle straffes.





Vi spoler hurtigt frem til den morgen, hvor jeg brutalt blev hevet op af mit fangehul og stod og missede med øjnene i det stærke solskin i Asgård. Odin stak mig denne her bog og sparkede mig ud af Asgård, hen over regnbuebroen og ned til Midgård – eller, som I uvidende bønder kalder den, Jorden.



I faldet blev jeg transformeret om til min nuværende ynkelige skikkelse.

Da jeg nåede ned på Jorden, landede jeg i en mudderpøl. Et sekund efter landede Thor oven på mig. Selv i skikkelse af en menneskedreng har han en vis tyngde. Desuden havde han sin yndlingshammer i hånden, og det gjorde ham ikke ligefrem lettere. Så jeg har blå mærker over det hele. Det lykkedes mig at komme på benene og se mig omkring. Jeg befandt mig på et trist, gråt sted fyldt med almindelige dødelige. Der var ingen, der kiggede på mig. I det øjeblik gik det op for mig, at min skikkelse havde ændret sig. Normalt er jeg så smukt et syn, at ingen kan lade være med at stirre på mig.



Rettelse: Af en gud at være ser du temmelig ordinær ud. Den eneste grund til, at alle i Asgård stirrer på dig, er, fordi de gerne vil sikre sig, at du ikke er ude på noget.

!

Fik jeg sagt, at jeg HADER sandheden?

Den er så grim og nøgen. Ligesom de der muldvarpeagtige afrikanske rotter, der ligner lyserøde snegleunger, der har spist sten.



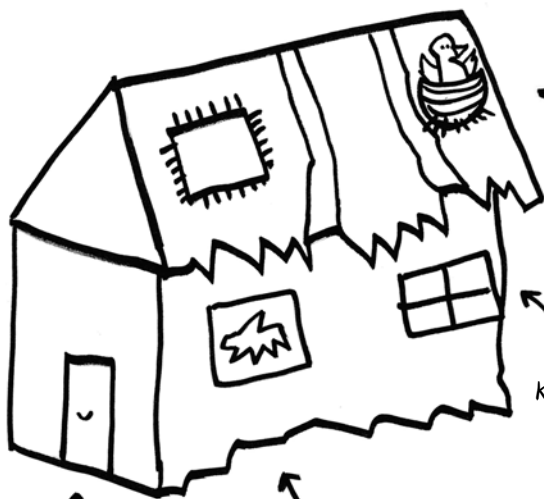
Da Heimdal og Hyrrokkin

kom hertil, lignede de stort set sig selv.

Bortset fra at Hyrrokkin nok kun vejer det halve af, hvad hun plejer, og Heimdal havde mistet sit gudeagtige skær.

De var begge to iklædt gammeldags mennesketøj i stedet for deres sædvanlige dyreskind. Og alle deres guldhalskæder og armringer var væk. Hyrrokkins menneskelige påklædning fik hende til at ligne en, der var på vej til et møde i Foreningen for Kedsommelige Dødbidere. Hun var også til fods. For det meste plejer hun ellers at ride på en ulv og bruge slanger som seletøj.

Heimdals skinnende rustning og mægtige våben var blevet udskiftet med joggingtøj og sutsko. De førte mig til en faldefærdig rønne, hvor det var meningen, at vi skulle leve som en almindelig menneskefamilie.



Pipl Får de snart alle sammen.

Vinduer, så vi kan se ud på et dystert, gråt, trøstesløst landskab.

Faldefærdig dør. Hvem ville også få lyst til at gå ind ad den?

Uhumske bolig, der kun egner sig til svin.

Henkastet affald



Helt ærligt! Ikke engang jeg ville bo i det der



! Rettelse: Det er faktisk et meget fint lille hus efter menneskelige standarder. Med bredbånd og brusebad. Ovenstående tegninger er højst ukorrekte, hvis ikke ligefrem løgnagtige.

Nå, men lad os vende tilbage til min nye, rædselsvækkende virkelighed. I et af de små værelser i vores nye bolig placerede Heimdal og Hyrrokkin mig på en stol og gav mig mine ordrer.



! Rettelse: Hyrrokkin truede dig ikke med sin ulv.

Truslen var underforstået. Det her er en latterlig situation. Ingen kan forvente, at Heimdal og Hyrrokkin vil fortælle Odin, hvor meget jeg har forbedret mig. De hader mig.



! Rettelse: Heimdal hader dig, Hyrrokkin har endnu ikke besluttet sig. Og det er ikke dem, der skal rapportere til Odin. Det er op til mig, dagbogen, at vurdere dine fremskridt.

Kunne du ikke lade være med at afbryde og give mig et grundigt resumé i stedet?



! Det er i orden.

- **Du, Loke, skal vise en moralsk forbedring, som bliver målt i gode gerningspoint. Dit udgangspunkt er -3000. Dit mål er +3000.**
- **Dit resultat vil blive udmålt af en bog (mig), der indeholder al Odins samlede visdom. Herunder vigtige informationer om det 21. århundrede.**
- **Hyrrokkin og Heimdal vil rådgive dig i rollen som forældre.**
- **Thor, der vil optræde i rollen som din bror, vil ledsage dig til de steder i menneskenes rige, hvor forældre ikke kan komme. Såsom skolen.**
- **Du må ikke vise dine sande gudelige kræfter for noget menneske. Skulle dette ske, vil du blive idømt en øjeblikkelig og permanent straf.**
- **Skulle der indtræffe nogen som helst form for katastrofe under din tid i Midgård, vil du overgå til øjeblikkelig afstraffelse.**

Hvad? Er det mig, der får skylden for en hvilken som helst apokalyptisk hændelse, der måtte forekomme, mens jeg er på Jorden? Også et meteornedslag? Eller en atomkrig? Eller en græshoppeplage?



! Korrekt.

TOTAL URETFAERDIGT!

! I tilfælde af en nødsituation skal du bare udtale ordene HEY, ODIN, så vil alfaderen svare.

Jeg er for fantastisk til at blive behandlet på den her måde! Jeg er Loke, den mest durkdrevne, mest vittige snydepels, der findes! Jeg nægter at tilbringe en hel måned med kun at beskæftige mig med kedelige, spejderagtige ting. Jeg nægter at skrive i den her dagbog. Du kan ikke bestemme over mig!

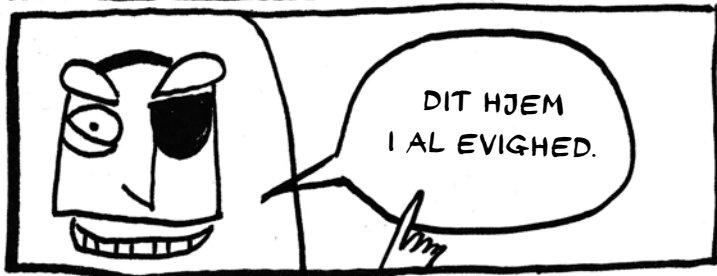
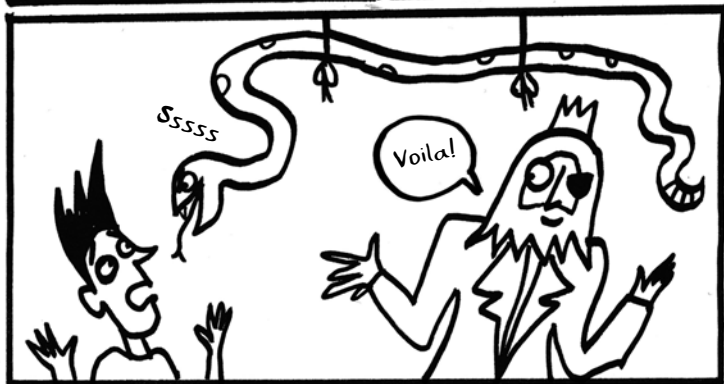


HEY, ODIN! KAN DU HØRE MIG?
Jeg vil ikke deltage i det her spil!
Jeg nægter! Kom og tag mig!

Et øjeblik efter



Lad der
blive lys.



Det viser sig, at Odin rent faktisk KAN bestemme over mig, så jeg er nødt til at blive ved med at nedskrive mine gerninger i denne dagbog, for ellers så ... Selvom det piner mig noget, så kommer her, hvad der så skete ...

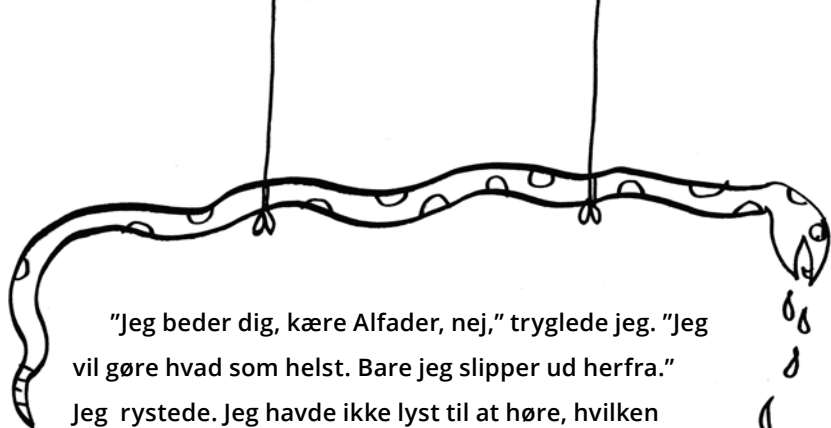
"Du har afslået din opgave," sagde Odin. "Så her er konsekvensen. Mød Spidstand, din nye ærkefjende."

"Lad os nu ikke gøre noget forhastet," sagde jeg og trak mig langsomt væk fra slangens dryppende gifttand.

"Vi kan vel tale om det her som to voksne mennesker. Eller som en voksen og en anden voksen i en lille drengs krop."

Odin viftede affærdigende med hånden, som om han gennede en uartig hund væk. "Du er tydeligvis for doven til at opføre dig ordentligt i så lidt som en enkelt måned, så velkommen til resten af evigheden. Et kammer, hvor luften er mættet med stanken af rådden fisk og urin, og hvor din hadesang nummer et vil blive afspillet uafledigt for fuld styrke. Sif har lovet at komme og klippe dig jævnlige og efterlade alle de der små, superirriterende hår, man ikke kan undgå at få ned ad nakken. Og Thor vil ..."





"Jeg beder dig, kære Alfader, nej," tryglede jeg. "Jeg vil gøre hvad som helst. Bare jeg slipper ud herfra."

Jeg rystede. Jeg havde ikke lyst til at høre, hvilken yderligere tortur Thors tilstedeværelse ville indebære.

Og så var der slangen, der gængede frem og tilbage over mit hoved, mens giften dryppede fra dens gab.

Odin snøftede hånligt. "Jeg tror ikke, du kan klare det. Du er svag."

Den sved. "Jeg er IKKE svag! Jeg er Loke! Jeg er en gud! Jeg kan klare HVAD SOM HELST!"

Odin betragtede mig længe i tavshed.

Jeg holdt vejret – og det var ikke kun på grund af den forfærdelige stank.

"Udfordringen står ved magt. Du har en måned til at bevise, at du er værdig til Asgård. Hverken mere eller mindre. Og hvis du fejler ..." Han rystede på hovedet og gjorde en håndbevægelse i retning af den hvislende slange. Jeg tror nok, den blinkede til mig.

Og så, uden et ord, var jeg tilbage i mit lille, usle kammer. Jeg blev liggende på den stenhårde seng, indtil mine tårevædede kinder var knastørre.



Det ser ud til, at Odin har tænkt sig at læse denne dagbog, når måneden er gået, og derefter besegle min skæbne. Kan jeg vende hjem, eller vil jeg blive dømt til en evighed i torturkammeret?

DON-DON DONNNNNNNN!

Dramatisk musik

Det bliver en laaaaaaaang måned.

X	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	...	U	EN	DE	LI	G...

EN DAG ER GÅET
1.000.000.000
TILBAGE
(FØLES DET
SOM)